

бра участъ и заслужихте любовта и довѣрието на вашитѣ бойни другари—нашитѣ солдати. Азъ напълно се надѣвамъ, че вий и въ бѣджитѣ битки ще покажете сжщата храбростъ и самоотверженностъ,— качества, съ които се отличавахте до сега. Надѣвамъ се на това още повече, че вий, Българитѣ, се биете за свободата на поробеното си отечество, за отмъщение за пруганата честъ на вашитѣ майки, жени и сестри“...

На 24 сутринята се прочете на опълченцитѣ горния приказъ, който посрѣщнаха съ вѣсторженно и грѣмогласно „ура“.—Сега вече никой се не съмнѣваше, че опълчението, дѣйствително, ще напустне своитѣ умразни колиби, и че скоро пакъ ще се счепкаме съ Турцитѣ. Само този пжтъ никой се не съмнѣваше въ резултата отъ това счепкване — пълното поражение на неприятеля. Отряда на Генералъ Скобелева състоеше: отъ цѣлата 16 дивизия, 3-я стрѣлкова бригада, Българското опълчение, една 4-и фунтова батарея, 7 сотни казаки, една горска батарея, два кавалерийски полка и 2 роти сапѣори. Отряда на Святополкъ-Мирски, казватъ, билъ приблизително въ сжщия съставъ.

Тия два отряда трѣбваше да дѣйствуватъ противъ шейновския укрѣпенъ лагеръ и въ тила на турската шипченска позиция, а Радецки трѣбваше да дѣйствува отъ фронта.

1 и 2 дружини се вдигнаха отъ Зелено-Дърво на 24 декемврий сутринята, а другитѣ дружини останаха за другата сутрина.

Съ приказъ по 3-я дружина отъ сжщото число се прѣдписваше, въ врѣме на прѣдстоящия походъ, ротнитѣ командири всѣки день да правятъ провѣрка на долнитѣ чиновове, като прѣдставляватъ всѣки дневно къмъ 10 часа сутринята свѣдение за заболѣлитѣ, отстаналитѣ отъ ротитѣ, за избѣгналитѣ и за състоящитѣ на лице въ врѣме на боя. Прѣдписваше се сжщо да се прѣдставятъ свѣдения за числото на убититѣ, раненитѣ и изгубенитѣ, а тѣй сжщо и списъкъ на отличившитѣ се въ боя. Прѣдъ видъ на ранното трѣгване въ походъ, заповѣда се още, да се приготви за опълченцитѣ „капица“, къмъ 3 часа сутринята.